

Bruxelles, den 22.4.2014
COM(2014) 228 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET
om gennemførelsen af radiofrekvenspolitikprogrammet

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET
om gennemførelsen af radiofrekvenspolitikprogrammet

Indholdsfortegnelse

1.	INDLEDNING	3
2.	EU'S RADIOFREKVENSPOLITIKPROGRAM	3
2.1.	Oversigt over frekvensanvendelser	4
2.2.	Trådløst bredbånd.....	4
2.2.1.	Anvendelsen af 800 MHz-båndet.....	5
2.3.	Frekvensdeling	6
2.3.1.	Tilladelsesfri brug af frekvenser.....	7
2.3.2.	Tilladelsesbetinget delt adgang	8
2.4.	Andre EU-tiltag	8
3.	FREKVENSPOLITIKBESLUTNINGEN	8
4.	KONKLUSIONER.....	9

1. INDLEDNING

Denne rapport er udarbejdet i medfør af artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 243/2012/EU om indførelse af et flerårigt radiofrekvenspolitikprogram¹, der stiller krav om, at Kommissionen senest i april 2014 aflægger rapport om udførte aktiviteter og vedtagne foranstaltninger i henhold til programmet. Der er også fastsat forpligtelser vedrørende rapportering om samordnet anvendelse af frekvensressourcer i artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 676/2002/EF om et frekvenspolitisk regelsæt i Det Europæiske Fællesskab (frekvenspolitikbeslutningen)², og nærværende rapport udgør således et samlet, koncist svar på disse forpligtelser.

Radiofrekvenser er grundlaget for trådløs kommunikation, f.eks. wi-fi og mobiltelefoner, og en vigtig ressource for andre sektorer, herunder radio-/tv-spredning, fremstilling og transport samt ikke-kommercielle væsentlige tjenester som forsvar, alarmtjenester og miljøbeskyttelse. Radiofrekvenser er en begrænset genanvendelig naturressource, som der er stor efterspørgsel efter, og som anvendes af udstyr, der let kan krydse grænser. Derfor skal frekvensressourcerne udnyttes så effektivt som muligt i hele det indre marked, blandt andet gennem frekvensdeling mellem forskellige anvendelser og forskellige brugere. Dette kræver koordinering på internationalt plan og på europæisk plan, idet der tages hensyn til virkningen for EU's politikker.

2. EU'S RADIOFREKVENSPOLITIKPROGRAM

Radiofrekvenspolitikprogrammet fastlægger centrale politikmål og generelle principper for strategisk planlægning og harmonisering af frekvensanvendelsen for at sikre, at det indre marked fungerer efter hensigten. På grundlag af disse principper fastlægger programmet prioriteterne for indsatsen på området trådløs bredbåndskommunikation og audiovisuelle medier samt andre af EU's politikområder som f.eks. Galileo-programmet, det europæiske jordovervågningsprogram Copernicus, transport, sundhed, forskning, civilbeskyttelse og katastrofehjælp, miljø og energibesparende anvendelser.

I henhold til frekvenspolitikbeslutningen og radiofrekvenspolitikprogrammet har Kommissionen vedtaget gennemførelsesbestemmelser vedrørende specifikke områder af EU's politik. Det drejer sig bl.a. om følgende områder:

Den digitale dagsorden for Europa: harmonisering af frekvenser til trådløst bredbånd samt til kortdistanceudstyr for at fremme "tingenes internet".

Det fælles europæiske luftrum: harmonisering af frekvenser til mobilkommunikation om bord på fly.

Sø- og landtransport: harmonisering af frekvenser til bl.a. intelligente transportsystemer, herunder elektroniske bompengesystemer og kortdistanceradar til køretøjer.

Europa-Kommissionen fortsætter arbejdet på det frekvenspolitiske område i samarbejde med Frekvensudvalget, Frekvenspolitikgruppen³ og Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT)⁴.

¹ EUT L 81 af 21.3.2012, s. 7-17.

² EUT L 108 af 24.4.2002, s. 1-6.

³ Frekvenspolitikgruppen er en gruppe, der rådgiver Kommissionen, og som er nedsat i henhold til beslutning 2002/622/EF.

Kommissionen koncentrerer sin indsats om en række højt prioriterede mål på frekvensområdet, der beskrives nærmere i de følgende afsnit.

2.1. Oversigt over frekvensanvendelser

Artikel 9 i radiofrekvenspolitikprogrammet har dannet grundlag for etablering af en oversigt over frekvensanvendelser med det formål at analysere de forskellige typer frekvensanvendelser hos både private og offentlige brugere og få et bedre kendskab til de nuværende frekvensanvendelser. Denne oversigt bør sætte Kommissionen i stand til at foreslå tiltag, der skal sikre en mere effektiv udnyttelse af frekvensressourcerne for at sikre holdbar trådløs konnektivitet. Sådanne tiltag kan bestå i at pege på muligheder for frekvensdeling i frekvensbånd med eksisterende brugere eller på frekvensbånd, der kan allokere eller omallokere, så de udnyttes mere effektivt, fremmer innovationen og øger konkurrencen. Dette arbejde vil hjælpe Kommissionen til at finde tilstrækkelige egnede frekvenser til trådløst bredbånd med det formål for at udpege yderligere 210 MHz, hvilket er nødvendigt for at nå radiofrekvenspolitikprogrammets målsætning om samordnet anvendelse af mindst 1 200 MHz til trådløst bredbånd.

I medfør af programmets artikel 9, stk. 2, vedtog Kommissionen i april 2013 gennemførelsesafgørelse 2013/195/EU⁵, som fastlægger praktiske fremgangsmåder, ensartede formater og en metode i forbindelse med frekvensoversigten. I henhold til denne afgørelse skal medlemsstaterne fortsætte med at indføre data i Det Europæiske Radiokommunikationskontors frekvensinformationssystem (EFIS)⁶ og fremlægge alle yderligere data, de råder over, dvs. data, der ikke indsamles i EFIS, for Kommissionen i maskinlæsbart format i løbet af perioden 2013-2015.

I overensstemmelse med programmets artikel 9, stk. 4, vil Kommissionen forelægge resultaterne af analysen af den teknologiske udvikling samt frekvensbehovene og -efterspørgslen i fremtiden for Europa-Parlamentet og Rådet i en særskilt rapport om oversigten over frekvensanvendelser, der er planlagt til midten af 2014.

2.2. Trådløst bredbånd

I henhold til artikel 3, litra b), i radiofrekvenspolitikprogrammet samarbejder medlemsstaterne og Kommissionen om at allokere mindst 1 200 MHz frekvenser senest i 2015 for at imødekomme den stigende efterspørgsel fra trådløs datatrafik. Hidtil har Kommissionen på grundlag af frekvenspolitikbeslutningen truffet afgørelse om samordnet anvendelse af i alt 990 MHz til trådløst bredbånd. På grundlag af disse gennemførelsesforanstaltninger har medlemsstaterne i gennemsnit tildelt omkring 600 MHz.

For at nå op på de tilsigtede 1 200 MHz gennemføres der i øjeblikket undersøgelser i samarbejde med medlemsstaterne. Af særlig politisk betydning er fremtiden for UHF-båndet (470-790 MHz), som forskellige tjenester konkurrerer om: audio-visuelle tjenester og bredbåndstjenester, trådløse mikrofoner, net til civilbeskyttelse, katastrofehjælp og "white space"-udstyr. Kommissionen søger strategisk rådgivning fra frekvenspolitikgruppen⁷ og har oprettet en gruppe på højt plan af interesseparter, der skal

⁴ CEPT er et forum for teknisk samarbejde, hvor medlemmer fra 48 europæiske lande samarbejder i spørgsmål vedrørende post, frekvensressourcer og telekommunikationsnet.

⁵ EUT L 113 af 25.4.2013, s. 18-21.

⁶ EFIS er en onlinedatabase, der anvendes til gennemførelse af Kommissionens beslutning 2007/344/EF om ensartet fremlæggelse af oplysninger om brugen af frekvenser i Fællesskabet, og som forvaltes af Det Europæiske Kommunikationskontor (ECO) i København.

⁷ Dokument [RSPG13-543 \(Annex 1\): Work Programme public consultation 2014](#), s. 2.

drøfte de mulige fremtidige anvendelser af UHF-båndet⁸. Kommissionen tilstræber en løsning, der tilgodeser både radio-/tv-spredning og trådløst bredbånd.

Det går også fremad med at finde en holdbar løsning for audioudstyr til PMSE (Programme Making and Special Events) (f.eks. trådløse mikrofoner) i overensstemmelse med artikel 6, stk. 6, i radiofrekvenspolitikprogrammet og i forventning om en mere effektiv udnyttelse af UHF-båndet. PMSE-brugerne bør snarest muligt have sikkerhed for, at der er frekvenser til rådighed til trådløse mikrofoner. Kommissionen har indledt drøftelser med medlemsstaterne i Frekvensudvalget om et udkast til kommissionsafgørelse om samordnet anvendelse af frekvenser til PMSE-audioudstyr, der efter planen skal vedtages i anden halvdel af 2014.

Som led i udarbejdelsen af oversigten over frekvensanvendelser er der iværksat tekniske undersøgelser og en analyse for at fastslå, om sameksistens mellem trådløst bredbånd og eksisterende tjenester er en mulighed inden for andre frekvensbånd.

Ifølge artikel 6, stk. 2, i radiofrekvenspolitikprogrammet skulle medlemsstaterne senest i 2012 tillade anvendelse af de frekvensbånd, der allerede er harmoniseret på EU-plan⁹. Kommissionen har arbejdet på at sikre en rettidig gennemførelse af medlemsstaternes forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 2, og har benyttet alle de midler, den har til rådighed, herunder breve som led i "EU Pilot"-ordningen, som blev sendt til 23 medlemsstater, samt indledning af én overtrædelsesprocedure.

2.2.1. Anvendelsen af 800 MHz-båndet

Ifølge artikel 6, stk. 4, i radiofrekvenspolitikprogrammet skulle medlemsstaterne inden den 1. januar 2013 gennemføre en tilladelsesprocedure for at gøre det muligt at anvende 800 MHz-båndet, der er frigjort som følge af overgangen til digital-tv, til elektroniske kommunikationstjenester. På grundlag af behørigt begrundede anmodninger har Kommissionen indrømmet specifikke fritagelser i medlemsstater, hvor særlige nationale eller lokale forhold eller problemer med grænseoverskridende frekvenskoordinering har forhindret, at frekvensbåndet kunne stilles til rådighed i den pågældende medlemsstat (**Tabel 1**).

Fjorten medlemsstater har søgt om fritagelse. To ansøgninger er blevet afvist i deres helhed, da de ikke opfyldte betingelserne i artikel 6, stk. 4. Kommissionen har begrænset varigheden af fritagelserne for de resterende 12 lande til det absolut nødvendige minimum, idet den har taget hensyn til omstændighederne i hvert enkelt tilfælde. To anmodninger om fritagelser er kun delvist imødekommet, og fire er givet for en kortere periode, end der var anmodet om. Man har tilstræbt at undgå negative følger for de omkringliggende medlemsstater, og undtagelserne er hovedsagelig begrundet i problemer med at afvikle analogt tv på grund af specifikke geografiske eller økonomiske forhold eller koordineringsproblemer mellem medlemsstaterne og med tredjelande. Frigørelsen af 800 MHz-båndet vil blive forsinket i Bulgarien, da landet i overensstemmelse med artikel 1, stk. 3, i radiofrekvenspolitikprogrammet, har meddelt, at forsvaret fortsat vil anvende 800 MHz-båndet, indtil brugen af det nuværende udstyr er afviklet. I løbet af de sidste to år har Frekvenspolitikgruppen tilbudt mægling for at hjælpe medlemsstaterne med at løse problemer med koordinering på tværs af grænserne inden for EU. Denne værdifulde mæglingsindsats er imidlertid blevet hæmmet af mangel på klare håndhævelsesbeføjelser.

⁸ [Pressemeddelelse om gruppen på højt plan](#), IP/14/14 af 13. januar 2014.

⁹ EUT L 144 af 4.6.2008, s. 77-81; EUT L 163 af 24.6.2008, s. 37-41; EUT L 274 af 20.10.2009, s. 32-35.

Tabel 1 — Tildeling og fritagelser vedrørende 800 MHz-båndet

Status	Medlemsstater	Antal medlemsstater
Tildeling i 2012 eller tidligere	ES*, DK, DE, IE, FR, IT, LU, NL, PT, SE, HR	11
Tildeling i 2013**	LT, AT, SK, FI, CZ, BE, UK, EE***	8
Fritagelse indtil 1.1.2014	ES	1
Fritagelse indtil 5.4.2014	RO	1
Fritagelse indtil 30.6.2014	HU	1
Fritagelse indtil 30.10.2014	EL	1
Fritagelse indtil 31.12.2014	MT	1
Fritagelse indtil 30.6.2015	LV	1
Fritagelse indtil udgangen af 2015	CY	1
Endnu ikke tildelt	BG (militær anvendelse, der er anmeldt i henhold til art. 1, stk. 3). PL fritagelse indtil udgangen af 2013, men forsinket), SI.	3

* Trods tildeling i 2011, fritagelse indtil 1.1.2014.

** Inkl. fritagelser indtil den 1. januar 2014

*** Kun 40 MHz tildelt (20 MHz tildelt i januar 2014)

Med hensyn til elektroniske kommunikationstjenester skal Kommissionen i henhold til radiofrekvenspolitikprogrammet samarbejde med medlemsstaterne om at modvirke den risiko for opsplitning af det indre marked, der kan være følgen af forskellige udvælgelseskriterier og procedurer for harmoniserede frekvenser. Det skal ske ved at lette fastsættelsen og udvekslingen af bedste praksis for tilladelsesvilkår og -procedurer og ved at fremme udveksling af oplysninger for at opnå større sammenhæng i hele Unionen. De første erfaringer med gennemførelsen af programmets bestemmelser om trådløst bredbånd og med overvågningen af de nationale tilladelsesvilkår og -procedurer i løbet af de seneste to år viser imidlertid, at programmet ikke i tilstrækkelig grad har fremmet et indre marked. Der er således ikke opnået mere ensartede tilladelsesvilkår, integration af net eller investeringer i og udbredelse af trådløst bredbånd til takster, der er sammenlignelige med taksterne i andre regioner, eller som er nødvendige for at nå målet i den digitale dagsorden om 30 Mbps for alle senest i 2020.

2.3. Frekvensdeling

I henhold til radiofrekvenspolitikprogrammets artikel 4 skal medlemsstaterne og Kommissionen, hvor det er relevant, træffe foranstaltninger til at øge effektiviteten og fleksibiliteten, navnlig gennem kollektiv og delt frekvensanvendelse, for at fremme innovation og investeringer. I september 2012 offentliggjorde Europa-Kommissionen sine synspunkter om fremme af delt frekvensanvendelse i EU¹⁰. I dokumentet, der er den første opfølgning på radiofrekvenspolitikprogrammets mål, fremhæver Kommissionen, at det er vigtigt at udvikle teknologier, der tillader frekvensdeling, og at skabe incitament og retssikkerhed for innovatører. Det foreslås at fremme en mere effektiv frekvensdeling ved hjælp af innovativ trådløs teknologi.

¹⁰ ["Promoting the shared use of radio spectrum resources in the EU"](#)

Hvad angår konkrete tiltag vedrørende frekvensdeling, støtter Kommissionen innovation dels ved at harmonisere frekvensbånd, der er omfattet af generelle tilladelser (tilladelsesfri frekvensanvendelse) eller individuelle rettigheder (tilladelsesbetinget delt adgang), således som beskrevet i de følgende afsnit, og dels ved at anmode de europæiske standardiseringsorganisationer om at udarbejde standarder på området¹¹.

2.3.1. Tilladelsesfri brug af frekvenser

Kortdistanceudstyr (SRD) er normalt omfattet af generelle tilladelser til anvendelsesformål som radiofrekvensbaseret identifikation (RFID), der bruges til automatisering i forsyningskæden og kommunikation mellem maskiner (M2M), nye intelligente transportsystemer (ITS), bl.a. elektroniske bompengesystemer og kortdistanceradar (SRR) til køretøjer, samt forbrugerapplikationer som alarmer, medicinsk udstyr og wi-fi-routere. Europa-Kommissionens beslutning 2006/771/EF¹² om samordning af frekvensressourcer til kortdistanceudstyr fastlægger de samordnede frekvensbånd og tekniske brugsvilkår, hvorunder SRD kan anvendes i hele Europa. Systemer, der anvender de tilladelsesfri SRD-frekvensbånd, drager fordel af nem adgang til frekvensressourcer, fordi der ikke skal indhentes tilladelser i EU. Harmoniseringen af frekvensbånd til SDR i hele det indre marked medfører også stordriftsfordele for udstyrsfabrikanterne.

På grund af den voksende efterspørgsel efter harmoniserede frekvensbånd til forskellige SRD-anvendelser ajourfører Europa-Kommissionen jævnligt vilkårene for samordnet anvendelse af frekvenser til SRD. Som led i denne ajourføringsproces er det tekniske bilag til Kommissionens beslutning 2006/771/EF blevet ajourført fem gange, siden beslutningen oprindeligt blev vedtaget i 2006. Den seneste ajourføring fandt sted i 2013 (Kommissionens afgørelse 2013/752/EU)¹³. Med den indførtes bredere SRD-kategorier som grundlag for harmoniserede frekvensdelingsrammer med henblik på at fremme adgang, innovation og teknologi- og tjenesteneutralitet, der alle er vigtige principper i radiofrekvenspolitikprogrammet.

Som led i forslaget om et netforbundet europæisk område foreslog Kommissionen, at der skabes gunstige rammer og en administrativ ordning for udrulning af små celler for at imødekomme det fremtidige behov på bredbåndsområdet samt rammer for konnektivitet via radiobaserede lokalnet (RLAN eller wi-fi) og samling af forskellige brugeres RLAN-ressourcer.

Desuden er der udstedt mandat til CEPT med henblik på at skabe yderligere plads til RLAN-net i 5 GHz-båndet, forudsat at det er teknisk muligt samtidig at opretholde andre vigtige tjenester (GMES og ITS), der også er højt prioriteret i radiofrekvenspolitikprogrammet. Kommissionen forbereder også en foranstaltning for at lette ultrabredbåndsteknologi (UWB), som udsender radiosignaler med lav styrke over et bredt frekvensområde og danner grundlag for kortdistanceanvendelser som kommunikation af store datamængder, stedbestedesudstyr og georadar.

2.3.2. Tilladelsesbetinget delt adgang

Tilladelsesbetinget delt adgang indebærer, at brugsrettighederne til bestemte frekvenser deles mellem flere brugere på vilkår, der er fastlagt af tilsynsmyndighederne og gør det muligt at sikre en forudsigelig tjenestekvalitet. Hver enkelt bruger har en individuel (men ikke eksklusiv) brugsret til et bestemt frekvensbånd, og det er den frekvensforvaltende

¹¹ Standardiseringsmandat M 512 til CEN, CENELEC og ETSI om rekonfigurerbare radiosystemer.

¹² EUT L 312 af 11.11.2006, s. 66-70.

¹³ EUT L 334 af 13.12.2013, s. 17-36.

myndigheds ansvar at fastsætte adgangsparemetrene gennem regulering og tilladelsesvilkår.

Den nylige udtalelse fra Frekvenspolitikgruppen om tilladelsesbetinget delt adgang kan betragtes som udgangspunkt for en mere generel anvendelse af konceptet. Både CEPT og Frekvenspolitikgruppen har peget på 2,3 GHz-båndet som en mulig kandidat til brug for trådløse bredbåndstjenester i EU. Det overvejes at indføre en sådan brug ved hjælp af tilladelsesbetinget delt adgang, da dette vil sikre, at etablerede brugere kan fortsætte med at bruge dette frekvensbånd i de medlemsstater, der ønsker at opretholde den eksisterende brug, samtidig med at det skaber retssikkerhed for yderligere tilladelseshavere.

2.4. Andre EU-tiltag

I henhold til artikel 8, stk. 2, i radiofrekvenspolitikprogrammet skal Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne kortlægge mulighederne for at anvende frekvensressourcer til at bidrage til en lavemissionsøkonomi. Det skal også overvejes at stille frekvenser til rådighed for trådløse teknologier med potentiale til at øge energibesparelsen og -effektiviteten for intelligente energinet og målere. I april 2012 gennemførte Kommissionen en offentlig høring om brug af frekvenser til en mere effektiv energiproduktion og -distribution, der viste, at der ikke var nogen fælles holdning til anvendelsen af IKT-infrastruktur til intelligente net og målere og heller ikke til reserveret eller delt anvendelse af frekvenser på enten et tilladelsesbetinget eller et tilladelsesfrit grundlag.

Der er heller ikke nogen fælles opfattelse af, hvordan kritiske tjenester bør ydes. I den henseende har Kommissionen iværksat en undersøgelse om brug af kommercielle mobilnet og udstyr til kritisk højhastighedskommunikation i specifikke sektorer. Målet er at undersøge, hvilken rolle kommercielle mobilnet kan spille for at sikre kritiske kommunikationstjenester, herunder intelligente energinet. Undersøgelsen bør udmunde i anbefalinger om infrastruktur samt om brug af frekvenser til disse anvendelser.

3. FREKVENSPOLITIKBESLUTNINGEN

Med frekvenspolitikbeslutningen blev der tilvejebragt reguleringsinstrumenter til at sikre, at de politiske strategier koordineres, og at vilkårene for adgang til og effektiv udnyttelse af radiofrekvenserne samordnes, så det indre marked kan fungere. Desuden blev der nedsat et udvalg, Frekvensudvalget, hvis rolle er at bistå Kommissionen i udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser på grundlag af mandater til CEPT med henblik på at nå ovennævnte politiske mål. Et godt samarbejdsforhold mellem Kommissionen og medlemsstaterne, der er repræsenteret i Frekvensudvalget, har bidraget til en vellykket gennemførelse af frekvenspolitikbeslutningen. Dette samarbejde er videreført i gennemførelsen af radiofrekvenspolitikprogrammet. Alle forslag til foranstaltninger, der er blevet forelagt for Frekvensudvalget til afstemning, har fået en positiv udtalelse. En liste over retsakter, der er vedtaget mellem 2006 og 2013 findes i bilag 1.

Frekvenspolitikbeslutningen har bevist sit værd som et redskab til at stille harmoniserede frekvensressourcer til rådighed for strategiske sektorer i det indre marked, og gennemførelsen af beslutningen er et positivt eksempel på samarbejde med medlemsstaterne. Desuden udgør radiofrekvenspolitikprogrammet en vigtig strategisk ramme for gennemførelsen af Unionens frekvenspolitik ved hjælp af de ordninger, der er etableret ved frekvenspolitikbeslutningen.

4. KONKLUSIONER

Radiofrekvenspolitikprogrammet har bidraget til en mere effektiv udnyttelse af frekvensressourcerne ved at fremme frekvensdeling, f.eks. ved at fastsætte et mål om 1 200 MHz til trådløst bredbånd, og gennem udarbejdelsen af en oversigt over frekvensanvendelser, der kan hjælpe Kommissionen og medlemsstaterne til at fastlægge en politik, som i højere grad er baseret på kendsgerninger. Det har også været med til at fremme innovation og konkurrence gennem en mere effektiv udnyttelse af frekvensressourcerne, der skaber plads til innovative tjenester. Samordnet anvendelse af frekvenser skaber mulighed for stordriftsfordele, og ved at opstille de bredest mulige brugsvilkår giver man så mange nye anvendelser som muligt adgang til frekvensressourcerne, samtidig med at de eksisterende anvendelser kan opretholdes.

På den anden side har programmet vist sig at have begrænsninger, der skyldes den generelle karakter af nogle af dets reguleringsprincipper. Disse principper bør gøres mere præcise for at opnå en effektiv gennemførelse. Det er fortsat de enkelte medlemsstater, der fastsætter tilladelsesvilkår og -procedurer for adgang til frekvenser, og de store forskelle i disse vilkår og procedurer medvirker til en opsplitning af det indre marked. Dette har negative følger for integrationen af net på tværs af grænserne og for funktionaliteten i de håndsat, der er på markedet, samt andre ulemper for forbrugerne¹⁴. Udveksling af oplysninger og bedste praksis på grundlag af de generelle principper og vilkår i de nuværende rammer synes ikke at være tilstrækkeligt til at fjerne disse hindringer for det indre marked. Det ser ud til, at der som minimum bør skabes retssikkerhed på grundlag af veletablerede fælles principper og kriterier, der anvendes af medlemsstaterne på en koordineret måde i hele Unionen.

Forsinkelserne i tildelingen af frekvenser i 800 MHz-båndet viser, at der er behov for lettere og mere fleksible ordninger, der gør det muligt at følge en fælles tidsplan for frekvenstildeling for hele Unionen eller for visse kategorier af medlemsstater, afhængigt af forholdene på markederne for trådløst bredbånd. Desuden bør varigheden af brugsrettigheder til frekvenser samordnes. I denne forbindelse er det vigtigt at sikre en effektiv og rettidig tildeling af eksisterende harmoniserede frekvenser for at høste de samfundsøkonomiske fordele, der kan opnås ved hjælp af digitale tjenester, som leveres via trådløse bredbåndsnets.

Der er et presserende behov for mere specifikke bestemmelser på disse områder. For at udbedre manglerne har Kommissionen foreslået konkrete lovgivningsmæssige foranstaltninger som led i pakken om et netforbundet europæisk område¹⁵. Foranstaltningerne består bl.a. i, at der fastsættes et sæt fælles principper og kriterier for frekvenstilladelser kombineret med en formel tidsbegrænset ordning med peer review af nationale planer, der skal sikre, at medlemsstaterne følger bedste praksis.

Desuden vil retssikkerhed om fælles tidsplaner og om varigheden af frekvenstildelinger til trådløst bredbånd hjælpe virksomhederne i deres vurdering af forretningsscenarier og i deres grænseoverskridende strategier og give dem mere forudsigelig adgang til frekvensressourcer og mere forudsigelige investeringsvilkår.

¹⁴ Konsekvensanalysen, der ledsager forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om foranstaltninger vedrørende EU's indre marked for elektronisk kommunikation med henblik på at opnå et netforbundet europæisk område, SWD (2013) 331 final.

¹⁵ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om det indre marked for telekommunikation (COM(2013) 634 final).

For at sikre, at frekvenspolitikken bidrager effektivt til EU's andre politikker, er det nødvendigt at optrappe den koordineringsindsats, der foregår under radiofrekvenspolitikprogrammets strategiske styring, og den vellykkede tekniske gennemførelse, der bygger på frekvenspolitikbeslutningen, ved at styrke koordineringen af tilladelsesvilkår og -procedurer i Europa. En endelig rapport om det første radiofrekvenspolitikprogram og fremskridtet mod målene er planlagt til slutningen af 2015.

Bilag 1 – Oversigt over retsakter vedrørende frekvensressourcer i perioden 2006-2013

Udformning af frekvenspolitikken

Dato	Retsakt	Indhold
16. dec. 2009	Kommissionens afgørelse 2009/978/EF	Ændring af afgørelse 2002/622/EF om nedsættelse af en frekvenspolitikgruppe
14. marts 2012	Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 243/2012/EU	Indførelse af et flerårigt radiofrekvenspolitikprogram

Trådløst bredbånd

Dato	Retsakt	Indhold
12. feb. 2007	Kommissionens beslutning 2007/90/EF	Ændring af beslutning 2005/513/EF om anvendelse af 5 GHz-båndet med sigte på indførelse af trådløse adgangssystemer, herunder radiobaserede lokalnet
14. feb. 2007	Kommissionens beslutning 2007/98/EF	Samordnet anvendelse af 2 GHz-båndet til systemer, som leverer mobile satellittjenester
21. maj 2008	Kommissionens beslutning 2008/411/EF	Harmonisering af 3400 - 3800 MHz-båndet til elektroniske kommunikationstjenester
13. juni 2008	Kommissionens beslutning 2008/477/EF	Harmonisering af 2500 - 2690 MHz-båndet til elektroniske kommunikationstjenester
5. aug. 2008	Kommissionens beslutning 2008/671/EF	Samordnet anvendelse af frekvensbåndet 5875 - 5905 MHz til sikkerhedsrelaterede anvendelser af intelligente transportsystemer (ITS)
16. sep. 2009	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/114/EF	Ændring af GSM-direktivet med henblik på at stille 900 MHz-båndet til rådighed for jordbaserede systemer, der tilbyder elektroniske kommunikationstjenester, som kan fungere side om side med GSM-systemer
16. okt. 2009	Kommissionens beslutning 2009/766/EF	Harmonisering af 900 MHz-båndet og 1800 MHz-båndet elektroniske kommunikationstjenester
6. maj 2010	Kommissionens afgørelse 2010/267/EU	Harmoniserede tekniske vilkår for anvendelse af 790-862 MHz-båndet til elektroniske kommunikationstjenester

18. apr. 2011	Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2011/251/EU	Ændring af beslutning 2009/766/EF om harmonisering af 900 MHz-båndet og 1800 MHz-båndet til elektroniske kommunikationstjenester
5. nov. 2012	Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2012/688/EU	Harmoniseret anvendelse af frekvensbåndene 1920-1980 MHz og 2110-2170 MHz til elektroniske kommunikationstjenester

Information om frekvensanvendelsen

Dato	Kommissionens beslutning/afgørelse	Indhold
16. maj 2007	2007/344/EF	Ensartet fremlæggelse af oplysninger om brugen af frekvenser i Fællesskabet
23. apr. 2013	2013/195/EU	Fastlæggelse af praktiske fremgangsmåder, ensartede formater og en metode i forbindelse med frekvensoversigten

Frekvensdeling

Dato	Kommissionens beslutning/afgørelse	Indhold
9. nov. 2006	2006/771/EF	Samordning af frekvensressourcer til kortdistanceudstyr
23. nov. 2006	2006/804/EF	Samordning af frekvensressourcer til RFID-udstyr til trådløs identifikation, som anvender UHF-båndet
21. feb. 2007	2007/131/EF	Samordnet anvendelse af frekvensressourcerne til udstyr, der benytter ultrabredsbåndsteknologi
23. maj 2008	2008/432/EF	Ændring af beslutning 2006/771/EF om samordning af frekvensressourcer til kortdistanceudstyr
5. aug. 2008	2008/673/EF	Ændring af beslutning 2005/928/EF om harmonisering af frekvensbåndet 169,4-169,8125 MHz til visse typer kortdistanceudstyr
13. maj 2009	2009/381/EF	Ændring af beslutning 2006/771/EF om samordning af frekvensressourcer til

		kortdistanceudstyr
21. apr. 2009	2009/343/EF	Ændring af beslutning 2007/131/EF om at muliggøre samordnet anvendelse af frekvensressourcerne til udstyr, der benytter ultrabredbåndsteknologi
13. juni 2010	2010/368/EU	Ændring af beslutning 2006/771/EF om samordning af frekvensressourcer til kortdistanceudstyr
29. juli 2011	2011/485/EU	Ændring af beslutning 2005/50/EF om harmonisering af 24 GHz-båndet til tidsbegrænset anvendelse til kortdistanceradarudstyr til køretøjer
8. dec. 2011	2011/829/EU	Ændring af beslutning 2006/771/EF om samordning af frekvensressourcer til kortdistanceudstyr
11. dec. 2013	2013/752/EU	Ændring af beslutning 2006/771/EF om samordning af frekvensressourcer til kortdistanceudstyr og om ophævelse af beslutning 2005/928/EF

Kommunikation om bord på fly og skibe

Dato	Kommissionens beslutning/afgørelse	Indhold
7. apr. 2008	2008/294/EF	Samordnede brugsvilkår for frekvenser til mobilkommunikationstjenester om bord på fly
19. marts 2010	2010/166/EU	Samordnede brugsvilkår for frekvenser til mobilkommunikationstjenester om bord på skibe
12. nov. 2013	2013/654/EU	Ændring af beslutning 2008/294/EF med henblik på at inkludere yderligere adgangsteknologier og frekvensbånd til mobilkommunikationstjenester om bord på fly.

Overgangsperioder/frekvensdelingsordninger — artikel 4, stk. 5, i frekvenspolitikbeslutningen

Dato	Kommissionens beslutning/afgørelse	Indhold
22. maj 2007	2007/346/EF	Frankrig — begrænsning af sendeeffekten for RFID
16. dec. 2008	2009/1/EF	Bulgarien — harmonisering af 2500-2690 MHz-båndet
25. feb. 2009	2009/159/EF	Østrig — anvendelse af 5875-5905 MHz-båndet til sikkerhedsrelaterede anvendelser af intelligente transportsystemer (ITS)
6. okt. 2009	2009/740/EF	Frankrig — harmonisering af 2500-2690 MHz-båndet
26. okt. 2009	2009/812/EF	Frankrig — samordning af frekvensressourcer til kortdistanceudstyr
19. marts 2010	2010/194/EU	Bulgarien — harmonisering af 2500-2690 MHz-båndet

Fritagelser i henhold til artikel 6, stk. 4, i afgørelsen om radiofrekvenspolitikprogrammet for så vidt angår 800 MHz-båndet

Dato	Kommissionens afgørelse, der er meddelt medlemsstaterne	Indhold
23. juli 2013	C(2013) 4546	Spanien — 12 måneder
23. juli 2013	C(2013) 4547	Polen — 12 måneder
23. juli 2013	C(2013) 4569	Ungarn — 18 måneder
23. juli 2013	C(2013) 4570	Østrig — 9 måneder
23. juli 2013	C(2013) 4590	Malta — 24 måneder
23. juli 2013	C(2013) 4592	Slovakiet — ingen fritagelse
23. juli 2013	C(2013) 4593	Rumænien — indtil den 5.4.2014
23. juli 2013	C(2013) 4594	Slovenien — ingen fritagelse

23. juli 2013	C(2013) 4595	Cypern — 36 måneder
23. juli 2013	C(2013) 4608	Finland — 12 måneder
23. juli 2013	C(2013) 4613	Litauen — 6 måneder*
17. okt. 2013	C(2013)6765	Grækenland — 30.10.2014
17. okt. 2013	C(2013)6764	Letland — 30 måneder
9. dec. 2013	C(2013)8690	Den Tjekkiske Republik — 6 måneder**

* 30 måneder for delbåndet 820-821 MHz

** Kun to distrikter